

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 311

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1997. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 19)20 Νοεμβρίου 1935 Ἀν. Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 5439 κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1932 Διατάγματος καὶ 5889 περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων καὶ Ταμείων Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως Κλήρων Ἑλλάδος». 1

Ν. Δ. 1998. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2473)1940 περὶ διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων «ἡ Ἀγία Σοφία». 2

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ δεοντολογίας τῶν ἱατρῶν κλπ. 3

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1950)1942 Ν. Διατάγμα περὶ συστάσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων». 4

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Ν. Δ. περὶ συστηματικῆς κατατάξεως, κωδικοποιήσεως κλπ.». 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1997)1942

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 19)20 Νοεμβρίου 1935 Ἀν. Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 5439 κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1932 Διατάγματος καὶ 5889 περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων καὶ Ταμείων Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως Κλήρων Ἑλλάδος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ. ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ἁρθρου 2 τίτλος β' τοῦ ὡς ἄνω Ἀν. Νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἀκολουθῶς :

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (ΤΑΚΕ) συνίστανται :

α') Ἐκ κρατήσεως 5 ο) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ παντὸς μετόχου. Προκειμένου περὶ τῶν ἐφημερίων μετόχων ὡς βασικός μισθὸς πρὸς ὑπολογισμόν τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. α' κρατήσεως, νοεῖται μισθὸς αὐτῶν συμφώνως τῷ ἁρθρῳ 79 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 ἄνω τοῦ ἐπιδοματος ἀκριβείας βίου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354)41 Νομ. Διατάγματος ἢ ἄλλης τυχόν προσαυξήσεως, καὶ εἰς ἣν ἐτι περὶ τῶν οἱ ἐφημέριοι δὲν λαμβάνουσιν πλήρη τὸν μισθὸν τοῦτον παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Κατ' ἐξαιρέσιν καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐφημερίων τῶν

λαμβάνοντων ἀνώτερον μισθὸν τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου 79 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 Ἀν. Νόμου Καθορισθέντος ἢ ἀνωτέρω κρᾶτῆσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου αὐτοῖς ἀνωτέρου μισθοῦ.

β') Ἐκ κρατήσεως ἐνὸς μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ τῶν τῷ πρῶτον ἀσφαλιζομένων, ἐπιμεριζομένου εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις.

γ') Ἐκ κρατήσεως πάσης προσαυξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς μῆνα.

Ἐν περιπτώσει καταβολῆς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς ἐφημέριους ἀνά δεκαπενθήμερον αἱ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' κρατήσεις ἐνεργοῦνται μόνον κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ πρῶτου δεκαπενθήμερου.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια εἰσφορῶν τῶν μὲν ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροψαλτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐκκλησι. Συμβουλίου κατὰ τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Κεντρικὸν ΤΑΚΕ ἢ τὰ κατὰ τόπους Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, τῶν δὲ ὑπαλλήλων τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας τῶν.

Ἡ μὴ εἰσπραξὶς ἢ ἀπόδοσις εἰς τὸ ΤΑΚΕ ἢ τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν τιμωρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 89 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Ἀν. Νόμου ὀριζόμενα.

δ') Ἐκ δραχ. 200 εἰσπραττομένων δι' ἐπικολλήσεως εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τῆς ἐκδιδομένης παρὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἀδείας Γάμου.

ε') Ἐκ δραχ. 30 ἐπὶ ἐκάστης πράξεως βαπτίσεως εἰσπραττομένων δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου, ἐπικολλουμένου ὑπὸ τοῦ ληξιαρχοῦ ἐπὶ τοῦ στελέχους, τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταχωρουμένων ἐν τῷ σχετικῷ βιβλίῳ ληξιαρχικῶν πράξεων, ἢ ἀξία τοῦ ὁποίου καταβάλλεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν καταχώρησιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως.

στ') Ἐκ δραχμ. 100 ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου χειροτονίας, διορισμοῦ, μεταθέσεως ἢ χειροθεσίας κληρικῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπικολλουμένου ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν Γραφείων τῆς Μητροπόλεως σχετικῶν ἐγγράφων.

ζ') Ἐκ δραχμῶν 500 ἐπὶ ἐκάστης πνευματικῆς λύσεως τοῦ Γάμου εἰσπραττομένων δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπικολλουμένου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Μητροπόλεως φυλασσομένου σχετικοῦ ἐγγράφου.

η') Ἐκ δραχμῶν 10 ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ὑποβαλλομένης πρὸς Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, Μητρόπολιν, Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, Ἡγουμενοσυμβούλιον, Ἱ. Σχολάς, ΟΔΕΠ καὶ ΤΑΚΕ.

θ') Ἐκ δραχμ. 20 ἐπὶ παντὸς πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου παρ' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, Ἐφημερίων καὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων, ὡς καὶ τοιοῦτου ἐκδιδομένου παρ' οἰασδήποτε Ἀρχῆς, προσυπογραφομένου δὲ παρ' ἐφημερίου.

ι') Ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῶν πάσης φύσεως καὶ τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἱ. Ναῶν Ἐνοριακῶν καὶ μὴ ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ ΤΑΚΕ ὑπαγομένων

έξωκληρίων και παρεκκληρίων, εκ δραχμ. 5 μέχρις 100, 10 μέχρι χιλίων και επί πλέον δραχμ. 10 δι' έκαστην προσθήκη από κλάσματος δραχμής μέχρι 1000 δραχμών.

ια') Το κατά το άρθρον 85 του από 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος περί Έντοιακών Λογών και Εφημερίων προσθέτου ποσοστού επί του συνθετικού φόρου, όπερ ορίζεται εις 2 ο)ο και συμβεβαιούται και συνεισπράττεται μετά τούτου.

Η εισπράξις των υπό στοιχεία η', θ' και ι' πόρων ενεργείται δι' επικολλήσεως ίσης αξίας ένσήμων επί των οικείων έγγραφων, πιστοποιητικών, αίτησεων, αποδείξεων πληρωμών των ΈρωΝ Ναών και λοιπών στοιχείων.

και ιβ') Το όπερ του TAKE ποσοστών επί των τακτικών και έκτακτων έσόδων των Ένοριακών και μη Ναών όπερ ορίζεται ως εξής:

- 1) Μέχρι μὲν 50.000 δραχ. εις 2ο)ο.
- 2) Από 50.001 μέχρι 100.000 εις 4ο)ο.
- 3) Από 100.001 μέχρι 200.000 εις 6ο)ο.
- 4) Από 200.001 και άνω εις 8 ο)ο.

Η εισπράξις του πόρου τούτου και η απόδοσις εις το TAKE ενεργείται υπό του Ταμίου του Ναού έντός του πρώτου διμήνου έκάστου οικονομικού έτους διά την λήξαν οικονομικήν διαχείρισιν.

Η υποχρέωσις των ΈρωΝ Ναών προς καταβολήν εις το TAKE των εν έδαφ. ιβ' ποσοστών επί των άκαθαρίστων έσόδων αυτών κατά το οικονομικόν έτος 1942—43 άρχεται από της 1ης Απριλίου 1942.

Διά την παράλειψιν της εισπράξεως του ανωτέρω πόρου και της απόδοσεως εις το TAKE ευθύνονται εκτός του Ταμίου και τα λοιπά μέλη του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου και τιμωρούνται διά παράβασιν καθήκοντος κατά τα εν άρθρω 89 του υπ' αριθ. 2200)40 Άν. Νόμου οριζόμενα.

Άρθρον 2.

Τα Έκκλησιαστικά Συμβούλια, οι ήσφαλισμένοι, οι ληξιαρχοι και πάντες γενικώς οι υπόχρεοι διά την επικόλλησιν κληρικοσήμεων εν περιπτώσει παραλείψεως της υποχρεώσεως ταύτης έστω και εξ άμελείας, διώκονται αυτεπαγγέλτως και τιμωρούνται παρά του άρμοδιου Πλημμελειοδικείου διά φυλακίσεως από 15 ήμερών μέχρι 3 μηνών, χρηματικής ποινής 1.000 μέχρι 5.000 δραχμών και προστίμου ύπερ του TAKE, ίσου προς το δεκαπλάσιον της αξίας των μη επικολληθέντων πληρικοσήμεων.

Έν υποτροπή αι ανώτεροι ποιναι διπλασιάζονται.

Άρθρον 3.

1. Οι Οικονομικοί Έφοροι η οι υπ' αυτών έντεταλμένοι προς διεξαγωγήν του έτησιου έλέγχου επί των γραφείων των Μητροπόλεων διά την άκριτέήν τήρησιν των περι κώδικος χαρτοσήμεου διατάξεων υποχρεούνται όπως κατά την διενέργειαν του έλέγχου επιλαμβάνωναι και της εξακριβώσεως της κανονικής επικολλήσεως του νομίμου κληρικοσήμεου επί των θ-δειών γάμου, διαξευκτηρίων, διόρισμών και μεταθέσεων έφημερίων ως και των αποδείξεων πληρωμών των ΈρωΝ Ναών, των μετά των λοιπών απολογιστικών στοιχείων υποβαλλομένων μετά την λήξιν του οικονομικού έτους εις τα Μητροπολιτικά Συμβούλια.

2. Οι Οικονομικοί Έφοροι υποβάλλουσιν υποχρεωτικώς έκθεσιν εις το TAKE επί του διενεργηθέντος έλέγχου άμα τη άποπερατώσει αυτού.

3. Οι Εισαγγελείς των Πρωτοδικών κατά την ενεργουμένην κατά το άρθρον 33 του περι κώδικος ληξιαρχικών διατάξεων επιθεώρησιν των ληξιαρχικών γραφείων της περιφερείας των, υποχρεούνται όπως διαπιστώσι την κανονικήν επικόλλησιν επ' αυτών του νομίμου κληρικοσήμεου υποβάλλοντες σχετικήν περι τούτου έκθεσιν εις το Υπουργείον Θρησκευμάτων και Έθνικής Παιδείας.

Άρθρον 4.

1. Η βεβαίωσις του κατά το άρθρον 1 έδαφ. ιβ' πόρου έ-

νεργείται βάσει των εις το TAKE η εις τα Μητροπολιτικά Συμβούλια υποβαλλομένων απολογισμών των άκαθαρίστων έσόδων των Ναών.

2. Έν περιπτώσει μη ύποβολής εις το TAKE παρά των Έκκλησιαστικών Συμβουλίων του απολογισμού των έσόδων των Ναών το βραδύτερον έντός εξαμήνου από της λήξεως του οικονομικού έτους, το TAKE δικαιούται αίκοθεν μετ' άπόφασιν του Δ. Συμβουλίου αυτού να προδής εις τον τεκμαρτόν ύπολογισμόν του καταβλητέου αυτώ ποσοστού. Επί του ούτω γενομένου ύπολογισμού ούδεμία χωρεί παρά του έν άφορμή ΈρωΝ Ναού άμειωθήτησις ως προς τη άκριτέα του ποσού και διά της δικαστικής όδου.

Άρθρον 5.

1. Πάσα άπαιτήσις του TAKE κατά παντός όφειλέτου εισπράττεται κατά τας περι εισπράξεως δημοσίων έσόδων έκάστοτε ισχύουσας διατάξεις και δι' όλων των υπ' αυτών επιτρεπομένων εις τους Δημοσίους Ταμίας μέσων εκτελέσεως. Αι τοιαύται άπαιτήσεις βεβαιούνται υπό του προϊσταμένου του Λογιστηρίου του TAKE η υπό των ενεργούντων επιθεώρησιν των Ι. Ναών ύπαλλήλων αυτού ως και διά παντός άλλου νομίμου τρόπου.

2. Διά την εισπράξιν των κατά το προηγούμενον έδαφ. όφειλομένων, οι Δημόσιοι Ταμίαι παρακρατούσι 5 ο)ο, τα όε ύπόλοιπα αποδίδουσι κανονικώς εις το TAKE.

Άρθρον 6.

Ο χρόνος προς παραγραφήν άπαιτήσεως του TAKE εξ ασφαλιστρων και των τόκων αυτών άρχεται από της άποχωρήσεως εκ της ύπηρεσίας η του θανάτου του όφειλέτου. Ο θε τοιοῦτος χρόνος επί ύφισταμένων ήδη άπαιτήσεων του TAKE καθ' ΈρωΝ Ναών εκ των νομίμων ποσοστών των έσόδων αυτών και κατά παντός άλλου όφειλέτου, άρχεται από της ισχύος του παρόντος.

Άρθρον 7.

1. Οι κατά την ισχύν του παρόντος ύπηρετούντες εν τη κατωτέρω εκπαιδύσει ως δημοδιδάσκαλοι ιερείς ως και οι λαμβάνοντες σύνταξιν υπό του Δημοσίου τοιοῦτοι εφόσον δέν κατέστησαν μέτοχοι του TAKE και δέν υπερέβησαν το 70όν έτος της ήλικίας των, δύνανται μετ' άπόφασιν του Δ. Συμβουλίου να έγγραφώσιν εις το Μητρώον των ήσφαλισμένων αυτού, επί καταβολή των από της συστάσεως του TAKE όφειλομένων ασφαλιστρων, το ποσοστόν των όποιων διά την ειδικήν ταύτην περίπτωσην ορίζεται εις 7 ο)ο, έντόκως θε προς 6 ο)ο έτησίως.

Άρθρον 8.

Πάσα διάταξις άντικειμένη εις τον παρόντα Νόμον καταργείται.

Η ισχύς του παρόντος Νομ. Διατάγματος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού.

Έν Αθήναις τη 22 Οκτωβρίου 1942.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τα Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 4 Δεκεμβρίου 1942.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 1998)1942.

Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης του Α. Ν. 2473)
1940 περί διοικήσεως και οργανώσεως του Νοσοκομείου των Παιδων «Η Αγία Σοφία».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το υπ' αριθ. 1 Νομ. Διατάγμα «περί αρμοδιοτήτων της Κυβερνήσεως, των Υπουργών και άλλων διατάξεων», αποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Εκ των κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως του Νοσοκομείου των Παιδων «Η Αγία Σοφία» μετά της κλινικής των Απόρων Παιδων Αγλαίας Κυριακού προμηθευθεισών δύο μηχανών μιās υπολογιστικής και μιās πολλαπλασιαστικής και χρησιμοποιουμένων αμοιτέρων σήμερον υπό της Κλινικής Απόρων Παιδων Αγλαίας Κυριακού, ή μὲν υπολογιστική ταύτη περιέρχεται δυνάμει του παρόντος εἰς τὸ Νοσοκομείον των Παιδων «Η Αγία Σοφία» και ἀποτελεῖ ἐφεξῆς μέρος της ἰδιαίτερας περιουσίας του Ἰδρύματος, ή δὲ πολλαπλασιαστική μηχανή περιέρχεται εἰς τὴν Κλινικὴν Απόρων Παιδων Αγλαίας Κυριακού.

Άρθρον 2.

Ο παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ της Ἑλλάδος ὑφιστάμενος λογαριασμός καταθέσεων ἐπ' ὀνόματι των Νοσοκομείων των Παιδων «Η Αγία Σοφία» και Κλινικῆς Απόρων Παιδων Αγλαίας Κυριακού υπ' αριθ. 92083 ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Νοσοκομείον των Παιδων «Η Αγία Σοφία» ἐπ' ὀνόματι του ὁποίου και τιτλοφορεῖται ἐφεξῆς δυνάμει του παρόντος. Τὸ Νοσοκομείον των Παιδων «Η Αγία Σοφία» ἔχει ἐφεξῆς τὴν ἀπόλυτον διαχείρισιν του ὡς ἄνω λογαριασμοῦ

Άρθρον 3.

Αἱ μέχρι της δημοσίευσως του παρόντος Ν. Διατάγματος ἐκδοθεῖσαι και μὴ δημοσιευθεῖσαι πράξεις του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Νοσοκομείου των Παιδων «Η Αγία Σοφία» περὶ μεταβολῶν του προσωπικοῦ (διορισμοί, ἀπολύσεις, προαγωγαί κλπ.) θεωροῦνται ἐκτελεσταί και ἔγκυροι ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ νομικά αὐτῶν ἀποτελέσματα ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν.

Άρθρον 4.

Η ἀληθὴς ἔννοια του ἄρθρου 1 του Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2473)1940 εἶναι ὅτι τὸ ὑπὸ της Ἀειμνήστου Βασιλίσσης Σοφίας ἰδρυθὲν ἐν Ἀθήναις νοσηλευτικὸν Ἰδρυμα Νοσοκομείον Παιδων «Η Αγία Σοφία» ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Η ἰσχύς του παρόντος ἄρχεται ἀπὸ της δημοσίευσέως του εἰς τὴν Ἑφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1942.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περί δεοντολογίας των ἱατρῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες υπ' όψει τὸ ἄρθρον 1 του υπ' αριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιότητος της Κυβερνήσεως, των Ὑπουργῶν και ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Ο Ἱατρός ὀφείλει νὰ ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀρρώστου, ἀκόμη και ἐπὶ θυσίᾳ των προσωπικῶν αὐτοῦ συμφερόντων, ν' ἀποβλέπῃ δὲ διὰ των συμβουλῶν και πράξεων αὐτοῦ μόνον εἰς τὴν προστασίαν της υγείας του ἀρρώστου. Ἡ ἐκπλήρωσις του καθήκοντος τούτου ἀποτελεῖ τὴν ἐπαγγελματικὴν τιμὴν του Ἱατροῦ.

Γενικά καθήκοντα του Ἱατροῦ.

Άρθρον 2.

Τόσον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὅσον και ἐν τῇ ἰδιωτικῇ ζωῇ ὁ ἱατρός ὀφείλει, ὡς ἐξ αὐτοῦ τούτου του λειτουργήματός του, νὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐντιμος. Διὰ της συμπεριφορᾶς του, των λόγων του, του τρόπου της ζωῆς του, ὀφείλει νὰ ἐμπνέῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν τιμὴν και τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ, τὴν τιμὴν και τὴν ἀξιοπρέπειαν του Ἱατρικοῦ Σώματος.

Άρθρον 3.

Ο Ἱατρός του ὁποίου ἡ εὐθύνη εἶναι αὐστηρῶς ἀτομική, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀπεμπολῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ, τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ του λειτουργήματός του.

Άρθρον 4.

Ἐν τῇ δημιουργίᾳ πελατείας ὁ Ἱατρός ὀφείλει νὰ χρησιμοποῖ ἁμέμπτους μεθόδους.

Άρθρον 5.

1) Πᾶσα δημοσίευσις μὴ περιλαμβάνουσα μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμον του, τὴν διεύθυνσίν του, τὴν εἰδικότητα ἢ τὸν τίτλον αὐτοῦ ὡς και τὰς ὥρας καθ' ἃς δέχεται οὗτος. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τὴν θύραν του Ἱατροῦ ἢ ἡ ἐπ' αὐτῆς ταύτης της θύρας ἀνάρτησις πινακίδος διαστάσεων τὸ πολὺ 0,30 εἰς μῆκος και 0,20 εἰς πλάτος, ἀναγραφούσης μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν εἰδικότητα και τὰς ὥρας καθ' ἃς δέχεται ὁ Ἱατρός.

2) Πᾶσα ἀναγραφὴ τίτλων ἀξιώματος κ.λ.π. ἐπὶ ἐξώστου και ἐντύπων, ἐπιστολοχάρτου, ἐπισκεπτηρίων, φακέλλων και ἐγκυκλίων.

3) Πᾶσα τοιχοκόλλησις, πᾶσα διανομὴ ἀγγελιῶν, φυλλαδίων ἢ βιβλιαρίων.

4) Πᾶν σῆμα ἢ ἐπιγραφὴ ἐμπορικῆς ἐμφανίσεως.

5) Πᾶσα διάλεξις ἢ δημοσίευσις ἄρθρων ἐπιστημονικοφανῶν ἀποσκοπούντων ὅμως τὴν καθ' οἷονδῆποτε τρόπον διαφήμισιν.

Άρθρον 5.

Ο Ἱατρός ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐμβάλῃ περὶ αὐτοῦ τὴν ὑπόνοιαν ἀγρυπτείας, χαρακτηριζομένης δι' ἐκδήλου και ἡβηλημένης παραπλάνησεως της πελατείας. Ἰδίᾳ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

1) Ο σφετερισμὸς τίτλων ἢ ἡ παραπλάνησις περὶ της ἀξίας κατεχομένων τίτλων.

2) Αἱ ὑποσχέσεις περὶ ἰάσεως διὰ μεθόδων ἀνεπαρκῶς μελετηθεισῶν.

Άρθρον 6.

Οἱ Ἱατροὶ ὡς μέλη του Ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὑποχρεοῦνται ν' ἀσκήσῃ τὸ λειτουργήμα αὐτῶν και νὰ διατηρῶσι ἱατρεῖον. Τούτου ἐξαιροῦνται οἱ βοηθοὶ νοσοκομείων. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι ὅλοι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Σύλλογον, νὰ καταβάλλωσιν ἀνελλιπῶς τὴν ἐτησίαν εἰσφορὰν των πρὸς αὐτὸν και νὰ συμμαρῶνται πρὸς τοὺς νόμους τοὺς σχετικούς

πρὸς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου πᾶσαν παράλειψιν τοῦ ἐναντι αὐτῶν ἐφειλομένου σεβασμοῦ ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 8.

Ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Συλλόγου τὴν τυχόν ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ ἱατρείου των.

Ἄρθρον 9.

Ὑποχρεοῦνται νὰ συμπεριφέρονται κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς κατὰ πᾶσαν συγκέντρωσιν, ἰδίᾳ δὲ εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις. Νὰ ἀπευθύνωνται μόνον εἰς τὸν Πρόεδρον, νὰ μὴ λαμβάνουσιν αὐθαίρετως τὸν λόγον, νὰ μὴ διακόπτωσι τοὺς ρήτορας, νὰ μὴ προκαλῶσιν ἐριδας. Ὑποχρεοῦνται νὰ μεταχειρίζωνται ἐκφράσεις εὐπρεπεῖς, νὰ ἀποφεύγωσιν ὕβριστικὰς ἢ δεικτικὰς λέξεις καὶ παρατηρήσεις ἐναντίον τῶν συναδέλφων των, νὰ μὴ περιαιτολογοῦσιν, νὰ μὴ ἐπικαλῶνται ἀξιώματα, ἰδιότητας ἢ τίτλους. Ὅπωςδὴποτε ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπακούωσιν εὐθὺς εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 10.

Ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου νὰ προσέρχωνται καὶ εἰς οἰανδήποτε συγκέντρωσιν προκαλουμένην ὑπὸ τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν πληροφορίαν αἰτουμένην ἢ ἐξηγήσιν καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσι πειθαρχίαν.

Ἄρθρον 11.

Ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς Συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου, ἀπαγορευομένης τῆς ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας αὐτῶν, καὶ νὰ τηρῶσι κοσμιότητα, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας, ἀπαγορευομένης τῆς κατ' ἀναξιοπρεπῆ τρόπον ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς ἀναδείξεως ἐαυτῶν ἢ ἄλλων συναδέλφων ἢ πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀπαρτίας. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ψήφοθηρία εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐξωθύρας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἱατροὶ ὀφείλουσι πάντα σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου ὡς καὶ τὰ μέλη ἐπίσης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα τῶν τέως Προέδρων τοῦ Συλλόγου, καθ' ὅσον οἰαδήποτε ὕβρις ἢ προπηλακισμὸς κατ' αὐτῶν θίγει ὀλόκληρον τὸ ἱατρικὸν Σῶμα, ὡς ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν Προέδρων καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ παράβασις τιμωρεῖται εὐθὺς δι' ἀφαίρεσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως, μὴ χωροῦσης ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἐπίσης οἱ ἱατροὶ ὀφείλουσι πάντα σεβασμὸν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν διαφορῶν Νοσοκομείων. Ἀλλὰ καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβουλία ὀφείλουσιν νὰ συμπεριφέρονται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς ἱατροὺς καὶ ν' ἀναγνωρίζωσι τὰς εὐθύνas καὶ τοὺς κόπους οὓς διαθέτουσιν ὑπὲρ τῶν νοσηλευομένων ἀσθενῶν. Τὸ αὐτὸ δέον κατὰ μείζονα λόγον νὰ ἰσχύῃ καὶ ἀπὸ μέρους τῶν Διευθυντῶν τῶν πάσης φύσεως ἱδρυμάτων, εἴτε ἱατροὶ εἶναι οὗτοι εἴτε ὄχι, πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἱδρύμασιν ἐγκαταμένους ἱατροὺς, Διευθυντάς, Ἐπιμελητάς, ἑσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς βοηθοὺς καὶ ὑποβοηθοὺς. Τόσον οἱ ἱατροὶ ἀσεβοῦντες, ὅσον καὶ οἱ Διευθυνταὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως, παραπέμπονται εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἱατροὶ ὑποχρεοῦνται νὰ σέβωνται πᾶσαν περιουσίαν τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ἱατροὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύωσι σεβασμὸν καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Στέγης τῶν ἱατρῶν ἐν ᾗ βιοῦσι γέροντες ἀναξιοπαθεῖς συνάδελφοι, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ παντὸς μέσου ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῶν καὶ τῆς διαρκοῦς ἐξασφαλίσεως πόρων. Ὑποχρεοῦνται ὅπως πᾶν χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἤθελον προορίσῃ εἰς μνήμην προσφιλοῦς προσώπου νὰ τὸ διαθέτωσιν κατὰ προτίμησιν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ ἱδρύματος. Ἐπίσης οἱ εὐποροὶ ἱατροὶ, ὁσάκις προτίθενται νὰ διαθέσωσιν ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου χρηματικὰ ποσὰ πρὸς φιланθρωπικὸν σκοπὸν, ὀφείλουσι νὰ μὴ λησμονῶσι τὴν Στέγην τῶν ἱατρῶν, ἥτις εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἱατρικὴν οἰκογένειαν.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης πράξεως ἐξευτελισμοῦ τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ἢ χρησιμοποίησεως μεσαζόντων. Ἰδίᾳ ἀπαγορεύεται.

1) Πᾶσα παραχώρησις ἐκπτώσεων ἢ φιλοδωρημάτων εἰς Φαρμακοποιούς, Ὀδοντιάτρους, Μαίας, μαλάκτας, πράκτορας ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, διευθυντὰς ἢ ὑπαλλήλους οἰωνδήποτε ἱδρυμάτων, ξενοδοχείων, μεσσίας κ.λ.π.

2) Ἡ ζήτησις, ἡ προσφορά ἢ ἀποδοχὴ προμηθείας διὰ πᾶσαν ἱατρικὴν συνδρομήν, ἐξέτασιν δι' ἀποστολὴν εἰς λουτρόπολιν ἢ οἰονδήποτε θεραπευτικὸν ἱδρυμα ἢ ἀναρρωτήριον.

3) Πᾶσα πρᾶξις διευκολύνουσα ἀθέμιτον κέρδος ὑπὲρ τοῦ ἀρρώστου.

4) Πᾶσα προστασία παρεχομένη εἰς παρανόμως ἀσκούντα οἰονδήποτε κλάδον τῆς ἱατρικῆς.

5) Πᾶσα συνεργασία εἰς ἐπιχείρησιν παροχῆς βοηθειῶν ὀργανουμένην ἐπ' ὠφελείᾳ προσώπων ξένων πρὸς τὴν ἱατρικὴν καὶ εἰς τὴν ὅποιαν ὁ ἱατρός δὲν ἔχει πλήρη τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τῶν συναδέλφων του, τῶν Φαρμακοποιῶν, τῶν Ὀδοντιάτρων καὶ τῶν μαίων καὶ νὰ εἶναι εὐπροσέγγηρος πρὸς τοὺς ἀσκούντας βοηθητικὸν ἱατρικὸν ἐπάγγελμα νοσοκόμους, μαλάκτας, φύλακας ἀρρώστων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀσκοῦν εὐσυνειδήτως τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν καὶ περιορίζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ δαψιλεύῃ εἰς πάντα ἄρρωστον τὰς αὐτὰς φροντίδας τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν, τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, τὸ ἡθικὸν τοῦ ἀρρώστου τούτου ἢ ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεώς του.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ σέβεται μεγάλως τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα. Ἰδίᾳ ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἀδικαιολογήτου θεραπείας (ιατρικῆς ἢ χειρουργικῆς), παντὸς ἀπερισκέπτου πειραματισμοῦ καὶ πάσης πράξεως ἱκανῆς νὰ θίξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς βουλήσεως ἢ τὴν ἐλευθερίαν παντὸς διανοητικῶς ὑγιεῖς προσώπου. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ θέσῃ τὰ ἐφόδια ἢ μέσα τοῦ ἐπαγγέλματος του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τρίτων, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν παθῶν ἢ τῶν ἀθεμιτῶν αὐτῶν πράξεων.

Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ νὰ προκαλῇ νόσους ἐπὶ σκοπῷ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἢ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν ἢ τὴν παράτασιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ ποιῇται περὶ πολλοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς περιπτώσεως θεραπευτικῆς ἀνάγκης, ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐπεμβάσεως ἐχούσης ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρακώλυσιν τῆς γεννήσεως ἢ τὴν διακινδύνευσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 20.

Ἡ συχνότης τῶν ἐπισκέψεων ὡς καὶ ἡ πρότασις περὶ ἱατρικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου καὶ τῆς ἐκπεφρασμένης ἐπιθυμίας τοῦ

ἄρρωστος ἢ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ κάμνη μόνον τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας ἐπισκέψεις.

Ἄρθρον 21.

Ἄν ὁ ἄρρωστος ἢ οἰκεῖοι αὐτοῦ ζητήσουν ἱατρικὸν συμβούλιον, ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν πρότασιν τούτων, ἀφίνων τὴν ἐκλογὴν τῶν συμβούλων ἱατρῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πάσχοντος.

Ἄρθρον 22.

Ἐπειδὴ πᾶς ἄρρωστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἱατρὸν του, ὁ θεράπων ὀφείλει νὰ μὴ παρεμβάλῃ κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ προσκαλούμενος νέος ἱατρός ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 23.

Πᾶς ἱατρός εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀρνηθῇ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς ἄρρωστον τινα πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐπείγουσας ἀνάγκης, τῆς ἀνευλημμένης ὑποχρέωσας, ὡς καὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν θὰ ἐκινδύνευε νὰ φανῇ ἀσυνεπὴς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς φιλάνθρωπίας. Ἐάν νομίζῃ ὅτι ἔχει ἀποχρῶντας λόγους νὰ διακόψῃ τὴν παροχὴν τῶν φροντίδων του, ὀφείλει προηγουμένως νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἄλλος συνάδελφος ἐνημερούμενος ὑπ' αὐτοῦ, θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς οἰκογενείας ἂν δὲν παρακληθῇ πρὸς τοῦτο, παρ' αὐτῆς ἢ τοῦλάχιστον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς.

Εὐλαβοῦμενος ὅλας τὰς πεποιθήσεις, βοηθεῖ δλους τοὺς πελάτας αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ θρησκευτικὰ, ἠθικὰ, καὶ ὕλικά αὐτῶν συμφέροντα. Ἐάν ὁ ἄρρωστος ἢ οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ θέλουν νὰ προσκαλέσουν θρησκευτικὸν λειτουργόν, ληξιαρχικὸν ὑπάλληλον ἢ συμβολαιογράφον, ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ υποδείξῃ ἐγκαίρως τὴν κατάλληλον στιγμὴν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄρρωστος ἐπιθυμεῖ νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν συγγενῶν ἢ φίλων.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ τηρῇ τὴν ἀπόλυτον ἑπαγγελματικὴν ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι εἶδεν, ἤκουσεν, ἔμαθεν ἢ ἠγνόησεν ἐν τῇ ἐξάσκει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, καὶ τὸ ὅποῖον ἀποτελεῖ ἀπόρρητον τοῦ ἄρρωστος ἢ τῶν οἰκείων του, ἐξαίρεσις τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς εἰδικαὶ διατάξεις νόμων τὸν ὑποχρεώνουσιν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀπορρήτου τούτου.

Ἄρθρον 26.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν λελογισμένης χρήσεως, καὶ ὑπὸ τύπον ἐμπιστευτικόν, ἢ ἀποκάλυψιν τῶν ἀπορρήτων ἐπιτρέπεται μόνον.

- 1) Εἰς τὸν ἄρρωστον δι' ὃ, τι τὸν ἀφορᾷ.
- 2) Εἰς τὰ ἔγοντα τὰς εὐθύνas πρόσωπα ὅταν πρόκειται περὶ ἀνθράκων ἢ προσώπων μὴ ἔχοντων συνείδησιν τῶν πράξεων των.
- 3) Εἰς τοὺς οἰκείους, ὅταν ἢ ἀποκάλυψις εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν θεραπείαν, ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ κατάστασις τοῦ ἄρρωστος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος γνῶσιν τοῦ ἀπορρήτου.

Ἄρθρον 27.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν προφύλαξιν διὰ νὰ ἀποφύγῃ οἰανδήποτε μνείαν εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ αὐτοῦ βιβλία καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτοῦ δημοσιεύματα δυναμένην νὰ κοινολογήσῃ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον.

Ἄρθρον 28.

Ὁ θεράπων ἱατρός οὐδέποτε πρέπει νὰ παραδίδῃ πιστοποιητικὸν θανάτου μὴ μνημονεῖον τὴν ὀνομασίαν τῆς νόσου ἢ περιέχον οἰανδήποτε πληροφορίαν περὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, οὔτε ἀτελῆ πιστοποιητικά, οὔτε πιστοποιητικά ἢ βεβαιώσεις ἐκ φιλοφρονήσεως δυνάμενα νὰ χρησιμεύσουν εἰς ψευδῆ μαρτυρίαν.

Ἄρθρον 29.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὄντες ἐπίσης μέλη τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἢ καὶ μὴ ἀκολουθοῦντες πιστῶς τὰς διατάξεις τοῦ ἱατρικοῦ Κώδικος, παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Ἡ τιμωρία αὐτῶν ἀνακοινῶνται εὐθὺς εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας, τῆς Παιδείας, τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἱατρικὴν Σχολὴν.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τεταγμένοι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ἵνα διαμορφώσωσιν ἐπὶ πλεόν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ φυτώριον τῆς μελλούσης Ἑλληνικῆς ἱατρικῆς, ὑποχρεοῦνται εἰς τῆς πιστὴν τήρησιν τῆς κειμένης ἱατρικῆς καὶ ἄλλης νομοθεσίας εἰς τὴν ἑκφρασιν εὐλικρινείας πρὸς τε τοὺς σπουδαστάς καὶ τοὺς υποψηφίους συναδέλφους των, οἵτινες, οὐχὶ σπανίως ἀμυλλῶνται μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ στίβῳ ἀλλὰ καὶ ὡς μέλη ἄλλωστε τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου εἶναι ἰσότιμοι πρὸς τοὺς καθηγητάς.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας δικαιούται νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν τάξιν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἐγγράφου ἢ καὶ προφορικῶς, καλῶν αὐτὸν εἰς ἀπολογίαν προφορικὴν ἢ ἑγγράφον, ὡς αἰετὶς ἤθελε φοραθῇ οὗτος μεταχειριζόμενος ἐν τῇ κριτικῇ του ἐκθέσει ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν υποψηφίου τινός, λέξεις ἢ φράσεις εἰρωνικάς, ὕβριστικάς ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον θιγοῦσας τὸν ὑπὸ κρίσιν υποψήφιον. Ἀπαγορεύεται ἡ παρέκκλισις ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Πανεπιστημίου τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ υποψηφίου πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένης χρονικῆς προθεσμίας, δεδομένου ὅτι ἡ ἀδικαιολόγητος αὕτη παρατασις τῆς ἐκκρεμότητος ἤθελε παρεξηγηθῇ ὑπὸ τοῦ υποψηφίου ὡς στρεφόμενη προσωπικῶς κατ' αὐτοῦ καὶ συνεπὶς δημιουργήσῃ ἀντιμέσφαιραν ἐχθρότητος καὶ ἀντεγκλήσεων.

Οἱ καθηγηταὶ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς δέον ἐν τῇ ὥς ἂνω ἐκθέσει των ἢ καὶ εἰς ἄλλην ἀφορώσαν εἰς τὴν ὑπόδειξιν υποψηφίου δι' οἰανδήποτε θέσιν νὰ φαίνωνται ἀντικειμενικοὶ καὶ νὰ ἐκδηλώνουν σαφῶς τὴν γνώμην των, μὴ ὑποκύπτοντες εἰς πεπλανημένας εἰσγγελήσεις τρίτων ἀνευθύνων.

Ὁφείλουσιν οἱ ἴδιοι ἐπίσης νὰ ζητῶσι τὴν γνώμην τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, ἐπὶ παντὸς θέματος σχετιζομένου γενικώτερον πρὸς τὴν παροῦσαν ἢ μελλοντικὴν κατάστασιν τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος ὁλοκλήρου.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἀνωτέρω τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας διὰ ποινῆς ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου μέχρι 10.000 δραχ. Ἐάν ὅμως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θεωρεῖ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ἀνεπαρκῆ, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐπαύξην ταύτης ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἔφεσις.

Οἱ καθηγηταὶ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς ὡς μέλη τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας ἔχουν ὑποχρέωσιν ἑναντι τοῦ ἱατρικοῦ Σώματος, ὅπως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἱατρικοῦ Σώματος ἀναθέσωσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τακτικὸν ἢ ἑκτακτον καθηγητὴν τὴν εἰς ἐπανελημένα μαθήματα ἀνάπτυξιν τοῦ Διατάγματος περὶ δεοντολογίας, με ἀνάλυσιν τῆς σημασίας ἐνὸς ἐκάστου ἁρθροῦ, πρὸς μείζονα κατανόησιν ὧν τῶν λεπτομερειῶν, ὡς καὶ τῆς σημασίας, ἀλλὰ καὶ ἀξίας αὐτῶν παρὰ τῶν φοιτητῶν.

Καθήκοντα τοῦ ἱατροῦ ἑναντι τῶν ἀρχῶν ἢ ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 31.

Δημόσιαι ἢ ἰδιωτικαὶ ὀργανώσεις δύνανται νὰ καταφύγουν εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ δύο διακεκριμένας ὑπηρεσίας.

1) Δι' υπηρεσίαν ὡς θεράποντος ἱατροῦ.

2) Δι' υπηρεσίαν ὡς ἱατροῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἐμπειρογνώμονος ἢ ἐλεγκτοῦ.

Ἡ ἐπιζήτηση ἢ ἡ ἀποδογὴ τῶν δύο τούτων υπηρεσιῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ἐπαγγελματικούς κανόνας τοὺς ἀποσκοπούντας ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἱατροῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ συλλογικὰ συμφέροντα, ὡς καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς υπηρεσίας τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ ἀρρώστου, ἢ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἱατρικοῦ σώματος καὶ τὸ καθήκον πρὸς τοὺς συναδέλφους, ἀπαιτοῦν ὅπως ὅλαι αἱ ὁργανώσεις ἀποδέχονται κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν νομίμου ἀμοιβῆς, τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 33.

Διὰ τὰς υπηρεσίας τοῦ ἱατροῦ ὡς ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐμπειρογνώμονος, αἱ ὁργανώσεις ὀφείλουν νὰ ἀμοιβούν αὐτὸν συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζεται τὸ κατώτατον ὅριον τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 34.

Οἱ θεράποντες ἱατροὶ τῶν ὁργανώσεων ὀφείλουν αὐστηρῶς νὰ τηροῦν τοὺς ἰσχύοντες κανόνας περὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου. Ὀφείλουν νὰ ἀρνοῦνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου, νὰ παρέχουν εἰς τὰς ὁργανώσεις ταύτας πᾶσαν δῆλωσιν ἥτις θὰ ἔθιγε τὸ ἀπόρρητον τοῦτο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἱατὴρ δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐμπειρογνώμων διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ἔστω καὶ δημοσίας ἀρχῆς, προκειμένου περὶ ἀρρώστου, τὸν ὁποῖον θεραπεύει ἢ τὸν ὁποῖον προηγουμένως ἐθεράπευσε.

Καθήκοντα συναδελφότητος.

Ἄρθρον 35.

Ὁ ἱατὴρ ὀφείλει νὰ συμπεριφέρεται μὲ εὐθύτητα καὶ φιλοφροσύνην ἐναντι παντὸς συναδέλφου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ ἱατὴρ οὐδέποτε πρέπει ἐνώπιον ἢ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἱατρῶν ἢ τρίτων νὰ ἀποδοκιμάζῃ διὰ λόγων ἢ ἄλλως πῶς, τοὺς ἱατροὺς οἱ ὁποῖοι ἐθεράπευσαν τὸν ἀρρώστον πρὸ αὐτοῦ, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων καθ' ἃς αἱ πράξεις τῶν ἱατρῶν τούτων ἐκλεσθεῖσαι ἐκ προθέσεως ἀπέβησαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν πάσχοντα ἢ ἐπέδειξεν ὁ θεράπων ἱατὴρ συμπεριφορὰν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἥθικην. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ λόγου δυσαρέστους ἢ προσβλητικούς παρὰ ἱατρῶν ἢ ἄλλων διὰ τὸν συνάδελφόν του, οὔτε νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν, χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ὑπάρξεώς των, κακολογίας τὰς ὁποίας τρίτος πολλακίς ἀδιαφερόμενος βεβαιῶσιν ὅτι ἤκουσεν εἰς βάρος του ὡς νῆξεν ἐχθέντας ὑπὸ συναδέλφου.

Ἄρθρον 37.

Πᾶς ἱατὴρ ἔχων διχογνωμίαν ἐπαγγελματικὴν μέτινα συνάδελφόν του, ὀφείλει πρῶτον νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν διαφορὰν. Ἄν δὲν λάβῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν, δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου δικαιούμενον νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Οὐδέποτε αἱ ἐπαγγελματικαὶ διαφοραὶ αἱ δημιουργούμεναι μεταξὺ ἱατρῶν, πρέπει νὰ δίδουν λαβὴν εἰς ἀσκήσιν πολεμικῆς ἐνεργουμένης δημοσίας.

Ἄρθρον 38.

Ἐγκατεστημένος εἰς τινὰ τόπον ὁ ἱατὴρ δὲν δύναται ἀ μεταβαίνει εἰς ἄλλην πόλιν ἢ χωρίον καὶ νὰ δέχεται συστηματικῶς κατὰ ὁρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας ἀρρώστους πρὸς ἐξέτασιν ἢ θεραπείαν, ὅταν ἐν τῇ πόλει ἢ τῷ χωρίῳ τούτῳ εἶναι ἐγκατεστημένος ἄλλος ἱατὴρ, πλὴν ὅπως ὀρίζει ὁ Νόμος.

Ἄρθρον 39.

Ἐγκατεστημένος εἰς τινὰ τόπον ὁ ἱατὴρ δέον νὰ ἐπι-

σκεφθῇ τοὺς πλησίον κατοικοῦντας ἱατροὺς οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἀνταποδώσουν τὴν ἐπίσκεψιν, ὡς ἐπίσης ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εὐθὺς τοῦτο εἰς τὸν ἱατρικὸν Σύλλογον.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἱατὴρ προσκαλούμενος παρ' ἀρρώστου εὐρισκομένου ὑπὸ θεραπείαν ἄλλου ἱατροῦ δὲν πρέπει νὰ παράσχω τὴν βοήθειάν του, πλὴν ἐν ἐπείγουσῃ περιπτώσει ἢ ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ συναδέλφου τούτου, ἂν δὲν ἔχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐκπληροῦνται οἱ ἐπόμενοι ὅροι:

1) Ὅτι ὁ ἀρρώστος ἢ ἐν ἀναισθησίᾳ τούτου ἢ οἰκογένειά του ἀποποιεῖται ρητῶς τὴν συνδρομὴν τοῦ πρώτου ἱατροῦ.

2) Ὅτι ὁ συνάδελφος ἔχει εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὅπου δέον νὰ ἐρωτήσῃ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον τὸν συνάδελφόν του τοῦτον περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ γεγονότος τούτου, ὡς καὶ ἂν ἔλαβε τὴν ἀποζημίωσίν του παρὰ τοῦ πελάτου του, διὰ τὰς μέχρι τότε προσφερθείσας υπηρεσίας του, ἐν ἀποφατικῇ δὲ ἀπαντήσῃ, δέον ὡς καλὸς συνάδελφος νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν οἰκογένειαν, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξοφληθῇ ἢ πρὸς τὸν προκάτοχον συνάδελφον ὀφειλομένη ἀμοιβή.

Ἄρθρον 41.

Ὁ ἱατὴρ προσκληθεὶς δι' ἐπείγουσαν περίπτωσιν, παρ' ἀρρώστου θεραπευομένου ὑπὸ τινος τῶν συναδέλφων του, ὀφείλει νὰ παράσχω τὰς ἀμέσως ἀναγκαίας φροντίδας, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν θεράποντα ἱατὴρ περὶ τῆς ἀκολουθουμένης θεραπείας, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐπείγοντος καὶ νὰ διακόψῃ τὰς ἐπισκέψεις του.

Προσκαλούμενος ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, ὁ ἱατὴρ ὀφείλει νὰ παύσῃ τὰς ἐπισκέψεις του ἕως τῇ ἐπανάδῳ τοῦ συναδέλφου του, καὶ νὰ ἐνημερώσῃ τοῦτον περὶ τῆς παρασχεθείσης συνδρομῆς. Δὲν δύναται νὰ ἐπανάδῃ τὸν ἀρρώστον τοῦτον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδίας νόσου, εἰμὴ ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ συναδέλφου τούτου ἢ τῇ ρητῇ αἰτήσῃ τῆς οἰκογενείας, ἀφοῦ ὁ ἴδιος εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν συνάδελφον καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἄλλας διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα λαθραία ἐπίσκεψις εἰς τὸν ὑπὸ ἄλλου συναδέλφου θεραπευόμενον ἀρρώστον.

Ἄρθρον 42.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα προσφορά υπηρεσίας γενομένη πρὸς ἐκτόπισιν ἐνὸς συναδέλφου.

Ἄρθρον 43.

Πᾶς ἱατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ πᾶσαν ὑπόσχεσιν δοθείσαν εἰς συνάδελφόν του.

Ἄρθρον 44.

Ὅταν ζητηθῇ ἱατρικὸν συμβούλιον ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἢ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, οὗτος ἐρωτώμενος δύναται νὰ ὑποδείξῃ τὸν ὑπ' αὐτοῦ προτιμώμενον σύμβουλον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἀφίσχῃ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς τὴν οἰκογένειαν, καὶ νὰ δεχθῇ τὸν παρ' αὐτῆς ὀριζόμενον σύμβουλον.

Ὁ θεράπων ἱατὴρ ὀφείλει νὰ ἐμπνέεται πρὸ παντὸς καὶ νὰ καθοδηγῆται ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἀρρώστου.

Ὁ θεράπων ἱατὴρ δύναται νὰ ἀποσυρθῇ, ὅταν θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς αὐτὸν σύμβουλον ἱατὴρ, τὸν ὁποῖον ἀποκρούει διὰ λόγους προσωπικούς, ἢ διότι τὸν κρίνει ἀκατάλληλον. Δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἀρνήσιν του, ἀλλὰ δικαιούται νὰ ἀπογορήσῃ ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς χωρὶς νὰ κάμῃ ἐπικρίσεις.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ χειρουργοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ. Εἰς τὸν θεράποντα ἱατὴρ ἀνήκει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως τὸν ἢ τοὺς συμβούλους καὶ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 45.

Ἐν περιπτώσει συμβουλίου μεταξὺ ἱατρῶν, ὁ θεράπων ἱατὴρ ὀφείλει νὰ ἔλθῃ πρῶτος καὶ νὰ ἐνημερώσῃ τὴν οἰκίαν.

γένειαν περί τῶν ἐθίμων καὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀμοιβῶν οὐχὶ κατωτέρων τοῦ περὶ ἱατρικῆς ἀμοιβῆς Β.Δ.

Παλαιὸς καὶ καλὸς κανὼν ἐπιβάλλει ὅπως τὸ συμβούλιον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχαιότερου καὶ ἡλικίαν συμβούλου ἱατροῦ περιλαμβάνει τέσσαρας χρόνους.

1) Μίαν προσύσκεψιν, 2) Τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρρώστου, 3) Μίαν μυστικὴν σύσκεψιν, 4) Τὴν γνωστοποίησιν τοῦ πορίσματος τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀρρώστου.

Ἄν ὑπάρχῃ διαφορὰ γνώμῶν μεταξὺ τῶν ἱατρῶν, ὁ θεράπων ἱατρός δύναται εἴτε νὰ δεχθῇ τὴν παραγγελίαν τὴν κρινομένην ἀναγκαίαν ὑπὸ τοῦ συμβούλου ἱατροῦ ἢ νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην αὐτῆς, ἂν τὴν κρίνῃ ἀπρόσφορον ἢ ἐπικίνδυνον. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει εἰδοποιεῖ τὸν ἀρρωστον ἢ κατὰ προτίμησιν τοὺς οἰκείους αὐτοῦ περὶ τῆς διαφωνίας καὶ ζητεῖ τὴν συγκρότησιν ἐτέρου συμβουλίου.

Δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ, ἂν ἡ οἰκογένεια προτιμᾷ τὴν γνώμην τοῦ συμβούλου ἱατροῦ ἢ ἐὰν ἀρνεῖται τὴν συγκρότησιν νέου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 46.

Ὁ σύμβουλος ἱατρός μόνον τῇ προσκλήσει τοῦ θεράποντος ἱατροῦ δύναται νὰ ἐπανίδῃ τὸν ἀρρωστον.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ γίνῃ θεράπων ἱατρός τοῦ ἀρρώστου πλησίον τοῦ ὁποίου προσεκληθῇ ὡς σύμβουλος, ἂνευ τῆς ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἱατροῦ ὅστις προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 47.

Ὅταν ὁ ἀρρωστος ἔχει ἀνάγκην φροντίδων χειρουργοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ, ὁ θεράπων ἱατρός δικαιούται νὰ ὑποδείξῃ κατὰ τὴν προτίμησιν του, ἄλλὰ ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς ἀναξιοπρεπείας ἢ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συνεργασίας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσπαθῇ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν πελάτην τοῦ ἀπὸ τὸν χειρουργὸν ἢ τὸν εἰδικὸν τῆς ἰδίας του προτιμήσεως.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ τῆς ἐκλογῆς ἱατρικοῦ ἰδρύματος.

Ἄρθρον 48.

Κατὰ κανόνα καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἀρρώστου, οἱ χειρουργοὶ καὶ εἰδικοὶ ἀπαγορεύεται νὰ ἐκτελοῦν σημαντικὴν ἐγχείρησιν, ἂνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, πλην ἂν ὁ ἀρρωστος ἀντιτίθεται, ὅποτε δέον ἀπαραιτήτως νὰ ζητήσῃ ἐγγράφον δῆλωσιν τοῦ πελάτου τῶν περὶ μὴ εἰδοποιήσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

Ἄρθρον 49.

Οἱ χειρουργοί, οἱ εἰδικοὶ, οἱ ἱατροὶ τῶν λουτροπόλεων, εἰς τοὺς ὁποίους παραπέμπεται προσωρινῶς ἀρρωστος τις, ὑπὸ ἐνὸς ἱατροῦ, ὀφείλου νὰ ἀποστέλλουν ἐγγράφως εἰς τὸν συνάδελφον τοῦτον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τῶν τῶν ὁποῖον ὁ θεράπων ἱατρός διαφυλάττει.

Ἄρθρον 50.

Τὸ ἱατεῖον τοῦ ἱατροῦ εἶναι οὐδέτερον ἔδαφος ἐνθα δύναται νὰ παρέχῃ τὰς συμβουλὰς καὶ φροντίδας του εἰς ὅλους ὅσους τὰς ζητοῦν.

Ἀμοιβαί.

Ἄρθρον 51.

Ὁ ἱατρός εἶναι ἐλεύθερος νὰ παρέχῃ ἂνευ ἀμοιβῆς τὰς υπηρεσίας του εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους. Περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἑαυτὸν ἐὰν δὲν ζητήσῃ νὰ ἀμοιβθῇ ὑπὸ τῶν πράγματι ἐνδεῶν πελατῶν του.

Ἄρθρον 52.

Ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ μὴ ζητῇ ἀμοιβὴν ἀπὸ συνάδελφον, ἀπὸ τοὺς στενοὺς συγγενεῖς τοὺς συντηρουμένους ὑπὸ τινος συνάδελφου, ἀπὸ φοιτητὴν τῆς ἱατρικῆς.

Ὁ ἱατρός δικαιούται νὰ παρέχῃ ὑπὸ ἰδιαιτέρους εὐνοϊκοὺς ὁρους τὴν συνδρομὴν του εἰς τὰ μέλη συναφῶν ἐπαγγελμάτων ὡς καὶ εἰς τοὺς συνήθεις αὐτοῦ βοηθοὺς.

Ἄρθρον 53.

Πᾶν πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Νόμοι περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἢ τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἐξασφαλίζουν καὶ ἄλλῃθι ἰατρικὴν, πᾶσι νὰ εἶναι ἐνδεὲς ἀπέναντι τοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρον 54.

Ὁ ἱατρός δὲν δικαιούται, ἐπὶ ποινῇ παραβιάσεως τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του σεβασμοῦ καὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς τοὺς συναδέλφους του, νὰ ὑποτιμᾷ τὴν ἀξίαν τῶν ἱατρικῶν του ὑπηρεσιῶν, προκαλῶν κατὰ τρόπον συστηματικὸν ἀμέσως ἢ διὰ πλαγίας ὁδοῦ τὴν ἐκπτώσιν τῆς ἀμοιβῆς του κάτω τῶν νομίμων ὁρίων τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 55.

Τοῦ πίνακος ἐλαχίστου ὁρίου ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ἐξαιροῦνται μόνον οἱ ἀποδεδειγμένως ἀποροὶ ἀρρωστοί. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει συγκεκοτημένη τις ὁμάς νοσοκομείων, ταμεῖα ὑγείας Τραπεζῶν ἢ ἄλλοι συναφεῖς ὁργανισμοὶ δύνανται ν' ἀξιώσῃ διὰ τὰ εὐπορά μέλη των τὴν παροχὴν ἱατρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπ' ἀμοιβῇ κατωτέρα τοῦ ἰσχύοντος πίνακος κατωτάτου ὁρίου ἱατρικῆς ἀμοιβῆς. Ἀφ' ἐτέρου ἀπαγορεύεται νὰ δεχθῇ νὰ συμβληθῇ μετὰ Ἑταιρειῶν, ὁργανισμῶν, τραπεζικῶν ταμείων ὑγείας καὶ ἀλληλοβοηθείας ἐπ' ἀμοιβῇ κατωτέρα τοῦ ἀνωτέρου πίνακος ἢ τοῦ διὰ νόμου καθοριζομένου κατωτάτου ὁρίου.

Ἄρθρον 56.

Τὸν διακανονισμὸν τῆς ὀφειλομένης ἐκάστοτε ἱατρικῆς ἀμοιβῆς δέον νὰ διέτῃ ἡ λεπτότης καὶ τὸ μέτρον. Δὲν πρέπει ἱατρός τις νὰ δίδῃ λαβὴν ὅπως κατηγορηθῇ ἐπὶ φιλοχρηματίᾳ.

Ἀποτελεῖ καλὸν κανόνα ὅπως ὁ ἱατρός ἀποστέλῃ τὸν λογαριασμὸν του τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἢ καὶ μετὰ τὸ πέρας ἢ διακοπὴν τῆς θεραπείας του.

Ἄρθρον 57.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατ' ἀποκοπὴν ἀμοιβὴ ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διὰ τὴν διάρκειαν ἢ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά μιᾶς θεραπείας. Ἐπιτρέπεται ὅμως δι' ἑνα τοκετὸν, μίαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν καὶ ἀκτινοθεραπείαν ἢ ραδιοθεραπείαν μίαν θεραπείαν ἐν λουτροπόλει ἢ ἐν ἱατρικῷ ἰδρύματι.

Ἄρθρον 58.

Τὰ τιμολόγια τῶν ἱατρικῶν ἀμοιβῶν τὰ καθοριζόμενα διὰ τὰς ὁμάδας παντὸς εἶδους, καὶ γενικώτερον πάντες οἱ ὅροι τῆς ἀσκήσεως τῆς ὁμαδικῆς ἱατρικῆς εἴτε αὐταὶ πηγάζουν ἐξ ἰδιωτικῶν συμβάσεων, εἴτε ἀποτελοῦν ἐφαρμογὴν νόμων κοινωνικῆς προνοίας, κατὰ κανόνα ζητοῦνται καὶ ρυθμίζονται ἀφοῦ ζητηθῇ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη ἱατρικῶν Συλλόγων, ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἐνδιαφερομένου ἱατρικοῦ σώματος, εἴτε ἐντὸς τῶν διαφόρων τοπικῶν πλαισίων, εἴτε γενικώτερον, ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ πλαισίου.

Κατὰ συνέπειαν πᾶσα ἀτομικὴ συμφωνία ἱατροῦ ἀποτελεῖ παράβασιν συναδελφικοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ ἱατρικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 59.

Ἐπὶ συμβουλίων με δύο ἢ περισσοτέρους ἱατροὺς ὁ κανονισμὸς τῆς ἀμοιβῆς δύναται κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐνδιαφερομένων, νὰ γίνῃ κειωρισμένως ἢ διὰ κοινοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 60.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήματος ἀναγκάζουν πολλάκις τὸν θεράποντα ἱατρὸν νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τινὰ συνάδελφον δι' εἰδικὰς ἐξετάσεις ἢ χειρουργικὴν ἐπέμβασιν.

Ἡ ἰδεώδης συμπεριφορὰ ἀπαιτεῖ ὅπως ἕκαστος τῶν ἱατρῶν ἀποστέλλῃ εἰς τὸν πελάτην ἴδιον λογαριασμὸν. Ἐπιτρέπεται πάντως εἰς τὴν περίπτωσιν ἐγχειρίσεως ἢ ἀποστολῇ ἐνὸς κοινοῦ λογαριασμοῦ, τοῦτο ὅμως πρέπει νὰ φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ ἀρρώστου ἢ τῶν οἰκείων του, εἰς τοὺς ὁποίους

πρέπει να χορηγείται τῇ ἐπιθυμίᾳ των, τὸ ἀντιστοιχοῦν μέρος τοῦ λογαριασμοῦ ἐκάστου ἱατροῦ.

Ἄρθρον 61.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ εἰς τὴν ἀμοιβὴν τὴν ὀφειλομένην διὰ μίαν ἐπέμβασιν, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὴν φιλοδικαίαν ἀνταμοιβὴν τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ συνεργασίας. Αἱ μεταγενέστεραι φροντίδες αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ δέον νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον ἰδιαίτερου λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 62.

Ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος Ἀττικοβοιωτίας ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συλλόγου ἵνα διατηρῇ εἰδικὸν βιβλίον τῶν ὅπως ὁποῦτε τιμωρηθέντων ἱατρῶν ἐπαγγελματιῶν ἢ Καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ Διευθυντῶν Κλινικῶν καὶ Ἑργαστηρίων ἢ ὅπως ὁποῦτε τιλούχων. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπέχον θέσιν πῖνακος δέον νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς μόνον ἱατροῦ ἐνδιαφερομένου καὶ δυναμένου νὰ λαμβάνῃ προσωπικῶς γνῶσιν τῶν τιμωρηθέντων. Εἰς τὸν Ἱατρικὸν Σύλλογον Ἀττικοβοιωτίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρέχῃ πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ αἰτίου καὶ τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τὸν Ἱατρὸν ποινῆς, πλην καὶ μόνον ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 63.

Ἀπαντες ἐνεξαίρετως οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἱατροὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συμπεριφέρονται καὶ νὰ ἐκφράζονται μετὰ ἰδιαίτερου σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας διὰ τοὺς συνταξιούχους συναδέλφους των, οἵτινες τόσον πολλὰ προσέφερον εἰς τε τὸ Ἱατρικὸν Σῶμα καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται αὐστηρότατα.

Ἄρθρον 64.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Α.Ν. 1565)39 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 698)41 ἀφορρὸν τὴν ἀσκήσιν φιλοanthρωπίας ἐρμηνεύεται ὡς παροχὴ τῆς φιλοanthρωπίας ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὡς ἀτόμου μόνου καὶ οὐχὶ ὅταν οὗτος ἐργάζεται εἰς οἰονδήποτε ὀργανισμὸν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Ἄρθρον 65.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκάστου Ἱατρικοῦ Συλλόγου δύναται νὰ ἀπονέμῃ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου μέλους αὐτοῦ εἰς ἱατροὺς ἢ Καθηγητάς ἀλλοδαποὺς ἢ Ἑλλήνας μέλη ἄλλων Συλλόγων ὅταν οὗτοι προσφέρωσιν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὐτῶν. Ἐπίσης τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου καὶ τὴν ἀνάρτησιν τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ ἐν τοῖς γραφεῖσι τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν κατεχόντων μέγα ἀξίωμα καὶ προσενηκόντων μεγάλας ὑπηρεσίας ἢ τιμὰς εἰς τὸν Ἱατρικὸν Σύλλογον.

Ἄρθρον 66.

Ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος Ἀττικοβοιωτίας ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπονέμῃ ἐν Γενικῇ Συνελεύσει τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου εἰς τοὺς τέως Προέδρους αὐτοῦ ἢ τοῦ Π.Ι.Σ. ἀναρτῶν ἅμα, τιμῆς ἐνεκεν καὶ τὴν φωτογραφίαν αὐτῶν ἐν τοῖς γραφεῖσι τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 67.

Οἱ Ἱατροί, μέλη τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀποστέλλωσιν πῖνακας καὶ ἔργα τέχνης πρὸς τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς εὐπρεποῦς διακοσμῆσεως τῶν αἰθουσῶν τούτων.

Ἄρθρον 68.

Πᾶσα παράβασις τοῦ δεοντολογικοῦ τούτου κανονισμοῦ συνεπάγεται τὴν αὐστηροτάτην πειθαρχικὴν ἢ καὶ ποινικὴν

δίωξιν τοῦ παραβάτου, εἴτε ἀπλοῦς ἱατρός εἶναι οὗτος, εἴτε τιτλούχος, ἢ καθηγητῆς Πανεπιστημίου ἢ καὶ συνταξιούχος ἱατρός κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας κυρώσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργός

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

(4)

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 1950)1942 τὸ δημοσιευθὲν ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 287 τῆς 7 Νοεμβρίου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') ἐπιφέρεται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις :

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ἐκ τοῦ ἐσφαλμένως δημοσιευθέντος «1. Μετατάσσονται εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ Λαϊκὰ Ἱατρεῖα τὰ ἀνήκοντα κλπ.» εἰς τὸ ὁρθὸν : «1. Μετατάσσονται εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων αἱ Ὑπηρεσίαι τῶν Λαϊκῶν Ἱατρείων τῶν ἀνηκόντων κλπ.»

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου).

(5)

Εἰς τὸ κείμενον τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἰουλίου 1942 «περὶ συστηματικῆς κατατάξεως, κωδικοποιήσεως καὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον» φέρον τὸν ἀριθμὸν 793 Ν. Διατάγματος, πασῶν τῶν περὶ παγίων προκαταβολῶν, περὶ προπληρωμῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ περὶ αὐτοκινήτων ἐν ταῖς διοικητικαῖς ὑπηρεσίαις κεκμένων διατάξεων» τοῦ ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 265 (Τεῦχος Α') τῆς 19)8)ρίου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις :

1) Εἰς τὸ κεφάλαιον Α' στίχον πρῶτον ἡ λέξις «παγία» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «πάγια».

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφιον ὄγδοον, στίχον πρῶτον ἡ λέξις «τροποποιήσεων» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «τροποποιήσεως».

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 4, ἐδάφιον πέμπτον στίχον τρίτον ἡ λέξις «αἰτινες» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «οἰτινες».

4) Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4, ἐδάφιον ἑβδομον στίχον πρῶτον ἡ λέξις «ἀπολύτω» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «ἀπολύτως».

5) Εἰς τὸ ἄρθρον 6 παράγραφον 2, στίχον δεύτερον ἡ φράσις «Τοῦ Ἐπαρχου» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «τῶν Ἐπαρχων».

6) Εἰς τὸ ἄρθρον 7, παράγραφον 1 στίχον πέμπτον ἡ φράσις «περὶ τῆς μετακινήσεώς του» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «περὶ τῆς τε μετακινήσεώς του».

7) Εἰς τὸ ἄρθρον 9 στίχον δεύτερον ὁ ἀριθμὸς «600 941» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «600)941».

8) Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 9 παράγραφον 2 στίχον δεύτερον ἐκ τῆς φράσεως «καὶ πλην τῶν περιπτώσεων» διαγράφεται ἡ λέξις «καί».

9) Εἰς τὸ ἄρθρον 14 στίχον δεύτερον ἡ λέξις «απαρέκκλησιν» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «απαρέκκλησιν».

10) Εἰς τὸ ἄρθρον 18 παράγραφον 2 στίχον πρῶτον ἡ λέξις «τεθεωρημένου» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν «τεθεωρημένον».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν).